

ANY

Rodoreda

more-
new

PARAULES

FLORS

La infantesa

Mercè Rodoreda neix el 1908 en una petita torre amb jardí al barri de Sant Gervasi. La infantesa esdevindrà el paradís perdut.

Recordo la sensació d'estar a casa quan, abocada a la barana del terrat, veia caure damunt de la gespa i les hortènsies les flors de la xicranda. No sabré explicar-ho mai; mai no m'he sentit tant a casa com quan vivia a casa del meu avi amb els meus pares.

Anys de joventut

Insatisfeta amb la seva vida, escriure esdevé una fugida.

BARCELONO - Stuparo de l' Placo de la Paco - Dogano kaj
Monumento al Kolumbo

“Les Coses
eren
boniques; la
Vida no
gaire.

(Aloma)

Anys de joventut

Entra en contacte amb el món literari. Rep el premi Crexells per *Aloma*.

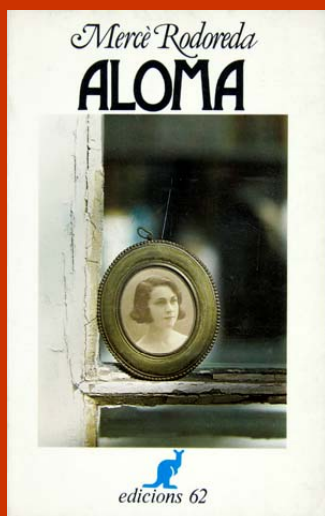
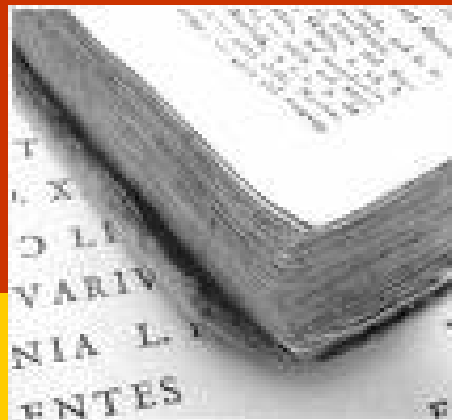

Col·labora amb el
Comissariat de
Propaganda
antifeixista de la
Generalitat.

Tota la meva joventut va ser una reclusió. Jo em queixava, deia: “ En aquest país nostre no passa mai res, vingué la República, vingué la Guerra Civil i vingué tot el que vingué...”

Escriure

Escriure em serveix de sedant, d'excitant, és angaiós, és... Tot a la vegada.

Vaig començar a escriure quan era una adolescent perquè m'avorria molt. Però ho feia per sortir de la monotonia.

Escric perquè m'agrada d'escriure. Si no semblés exagerat diria que escric per agrada-me a mi. Si de retop el que escric agrada als altres, millor.

Anys d'exili

I aquests carrers tan meus, i aquest cel,
tot el que m'ha fet tal com sóc
quedarà perdut...

Jo diria que l'exili, viatge obligat, desfà l'ànima, li pren tot l'orgull. T'adones que no ets absolutament res.

Estic cansada, cansada
fins a l'ànima de
revolucions, de cops
d'estat, de guerra civil,
de guerra gran, de
camps de concentració,
de bombardeigs amb
napalm...

Anys d'exili

Vint-i-dos contes

Després de la guerra vaig
tardar molt de temps a
tornar a escriure. Tenia
massa feina per a
sobreviure. I escriure
català a l'estranger és el
mateix que voler que
floreixin flors al Pol Nord.

Jardí vora el mar

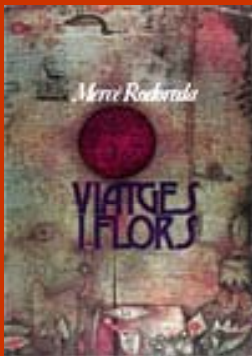
La meva Cristina i altres contes

El carrer de les Camèlies

t
n
a
3
a
-
D
-
i
e
d
a
c
a
-
P
a
L

Escriure

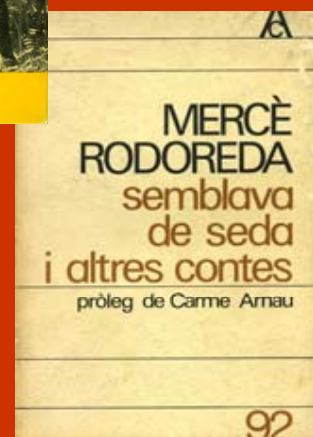
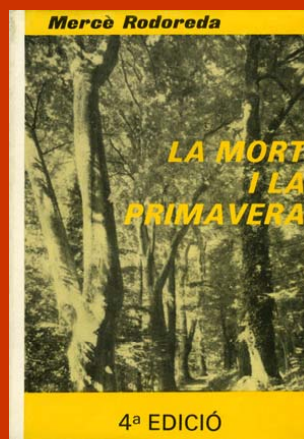
Una NOVEL·LA són PARAULES.

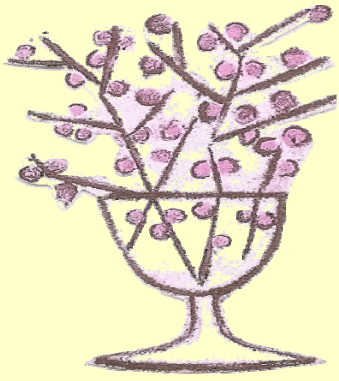

Per ESCRIURE bé entenc dir
amb la MÀXIMA simplicitat
les coses ESSENCIALS.

Una NOVEL·LA és
també un acte
MÀGIC. Reflecteix
el que l'autor porta
dintre sense que
gairebé sàpiga que
va carregat amb
tant de llast.

(Pròleg, Mirall trencat)

Contes

Em sap greu fer-li obrir la porta ara que acabava de tancar, però la seva merceria és l'única que em ve de pas quan surto de l'obra [...] Voldria... En el seu aparador hi té de tot menys el que jo voldria...

Amor

I estic esparverada perquè després de tant rumiar he arribat, em sembla a conèixer el meu mal. Em penso que sóc bruixa.

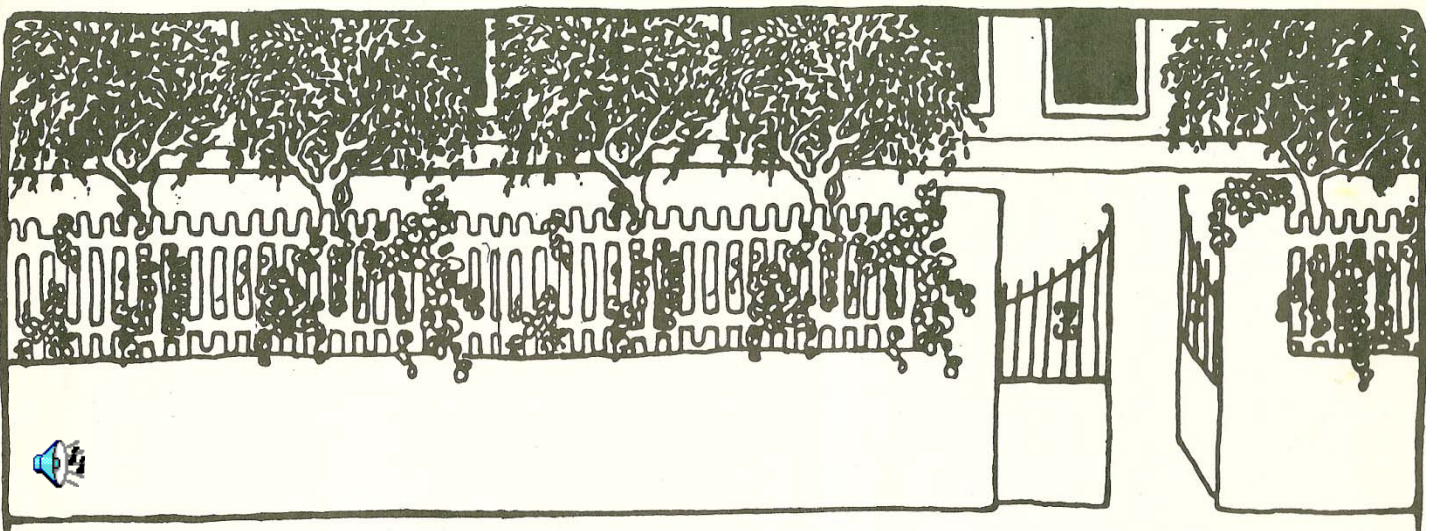
La carta

Mai no m'havia fet ni un petó. Només m'agafava la mà, i me la tenia agafada una bona estona a sota de la mimosa.

Aquella paret, aquella mimosa

Jardí vora el mar

“Hi ha hagut moments que per una mica de jardí m'hauria venut l'ànima i les cames ¿oi que no ho diria ningú? I després va afegir: -Només es viu fins als dotze anys. I a mi em sembla que no he crescut”

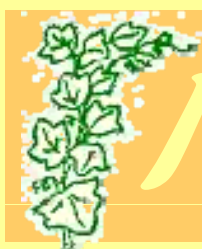

La plaça del Diamant

“I tot anava així, amb maldecaps petits, fins que va venir la república i en Quimet se'm va engrescar i anava pels carrers cridant i fent voleiar una bandera que mai no vaig poder saber d'on l'havia tret. Encara em recordo d'aquell aire fresc, un aire, cada vegada que me'n recordo, que no l'he pogut sentir mai més. Mai més. Barrejat amb olor de fulla tendra i amb olor de poncella, un aire que va fugir i tots els que després van venir mai més no van ser com l'aire aquell d'aquell dia que va fer un tall a la meva vida, perquè va ser amb abril i flors tancades que els meus maldecaps petits es van començar a tornar maldecaps grossos.”

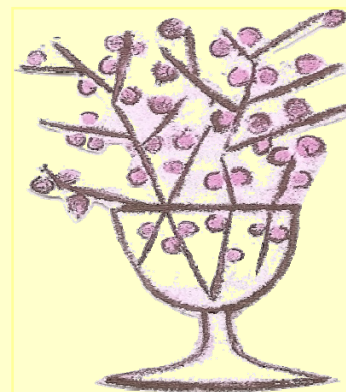

Mirall trencat

“I, pertot, l’heura que s’enfila, que escanya, que s’arrossega per ser més forta. L’heura al voltant de l’aigua. L’heura fosca, amb les fulles enterques, que mal tapaven els penjolls de raïms de granets petits i negres. Tot el que en un temps havia estat ordenat, dirigit, l’abandó i el pas de les estacions ho havien convertit en malaltia. De les branques velles, de les branques noves, de les branques esqueixades pel vent, cremades pels llamps de tots els aixoplucs de sota de les fulles, un dia, feia anys, n’havien fugit els ocells.”

Contes

El sol es ponía entre boires: un sol de color de carmí que omplia el paisatge de color de malva. [...] La carretera era plena de gent que no sabia on anava. Passaven carros curulls de mobles, de gàbies plenes d'aviram, de matalassos ...

Orleans, 3 quilòmetres

La Balbina va morir una nit tèbia, entre les últimes estrelles i la boira que pujava del mar.

Una fulla de gerani blanc

Tants anys has viscut a dins? ... I com t'ho feies? em diuen. T'has de fer els papers. [...] I jo duc una pena que em mata, però no ho sap ningú.

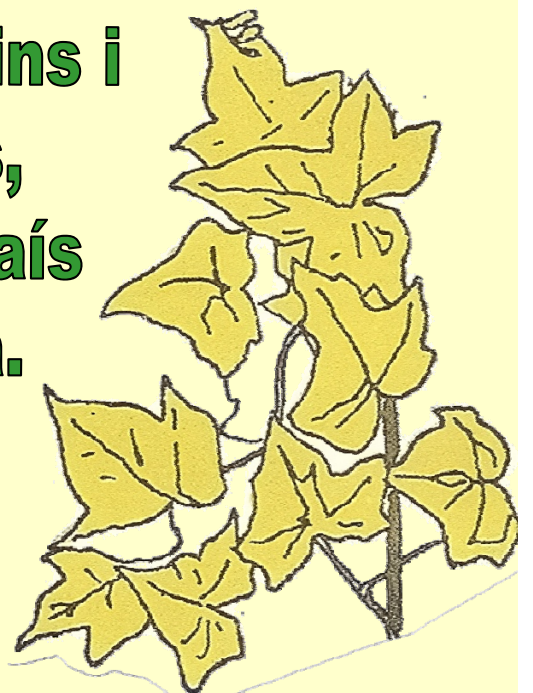
La meva Cristina

Jardins

El meu avi, que al cel sigui, era un apassionat de les flors. Sempre flors estranyes... Que no es trobaven sovint.

Sóc catalana ... Sí?
Mediterrània, sirenes i dofins i molts Ulisses. Farigoles, romanins, ginestells. El país de l'argelada i la gatosa. L'espígol i el fonoll.

(Semblava de seda)

La vellesa

El retorn: del jardí de Sant Gervasi al jardí de la casa a Romanyà. Una vida entre paraules i flors.

He cultivat l'oblit de tot el que m'ha semblat nociu per a la meva ànima i he cultivat l'admiració per les coses que em fan un bé: pel quiet poder de les flors que em procuren moments inefables, per la lenta paciència de les pedres precioses, màxima puresa de la terra, pels grans abismes d'aquest cel tan proper i tan llunyà alhora, on brillen i tremolen totes les constel·lacions.

(Pròleg Mirall trencat)

-Què és morir-se ?

-Tornar-se estrella.

(Aloma)

Mercè Rodoreda va morir el dia 13 d'abril de 1983 a Girona i fou enterrada al petit cementiri de Romanyà de la Selva.

Exposició Paraules i flors

IDEA I ORGANITZACIÓ

DEPARTAMENT DE LLENGUA CATALANA

IES LLAVANERES

FONTS CONSULTADES

- www.mercerodoreda.cat
- www.lletra.cat/expo/mercerodoreda
- NADAL, MARTA. De foc i de seda, Barcelona: Ed. 62, 2000.
- RODOREDA, MERCÈ. Aloma. Barcelona: Ed. 62, 1996.
- RODOREDA, MERCÈ. La plaça del Diamant. Barcelona: Club Editor, 1989.
- RODOREDA, MERCÈ. Mirall Trencat. Barcelona: Club Editor, 1974.
- RODOREDA, MERCÈ. Jardí vora el mar. Barcelona: Club Editor, 1967.
- RODOREDA, MERCÈ. La meua Cristina i altres contes. Barcelona: Ed. 62, 1974.
- RODOREDA, MERCÈ. Semblava de seda i altres contes. Barcelona: Ed. 62, 2008

COL·LABORACIONS I AGRAÏMENTS

- Marta Viñuales. Fundació Mercè Rodoreda. IEC.
- Teresa Ferriz. Espai Virtual **Lletra**. UOC.
- Ajuntament de Sant Andreu de Llavaneres. Regidoria d'Educació.
- Museu Arxiu Municipal. Sant Andreu de Llavaneres.
- AMPA IES Llavaneres.
- Departament d'Expressió. 4t ESO A.
- Editorial Text-La Galera

MÚSICA

Maria del Mar Bonet. El país secret. Edita Picap S.L.

ANY

Rodoreda

more-
new

PARAULES

FLORES